

Column

Jonge ambtenaren

Op alle ministeries, in alle provincies en grote gemeenten en in diverse uitvoeringsorganisaties bestaan sinds enkele jaren verenigingen van jonge ambtenaren, die met enige regelmaat bijeenkomen om te discussiëren, sprekers te horen en te borrelen. Anders gezegd: om te werken aan doelstellingen als persoonlijke ontwikkeling en netwerken. Ik houd er wel eens een praatje, en dat bevalt altijd goed: leuke ambitieuze types, die jonge ambtenaren.

De recente netwerk-special van re.Public zette mij wel aan het denken over de jonge-ambtenarenclubs. De boodschap was: netwerken kun je leren. Een goede voorbereiding is belangrijk, goed luisteren ook, en naast nemen moet je niet vergeten ook te geven. Nuttige tips, maar ik miste de machtsinvalshoek. Netwerken heeft namelijk alles te maken met macht. Als je veel belangrijke mensen kent, word je zelf ook belangrijker.

Dat dit geen holle bewering is, blijkt wel uit het feit dat in de politicologie de netwerkmethode een gezaghebbende methode is om macht te meten. In de kern komt die methode erop neer dat het aantal belangrijke posities wordt geteld waarmee een functionaris is verbonden, en daaruit wordt zijn machtspositie afgeleid. Wie commissaris is bij drie bedrijven en lid is van vier besturen van stichtingen voor het goede doel, is machtiger dan iemand die slechts lid is van de bridge-club. Hij kent pakweg 7x10 mensen met maatschappelijk aanzien, die op hun beurt weer allemaal andere belangrijke mensen kennen. En dat leidt tot grote voordelen, want die mensen vragen elkaar voor andere functies, schakelen elkaar in voor opdrachten, etc.

Terug naar de jonge ambtenaren. Het is prachtig, al dat netwerken onder elkaar, maar volgens mij moet je ook in meer verticale netwerken terecht zien te komen. Daar tref je mensen die verder zijn in hun carrière dan jijzelf, die toegang hebben tot andere informatie, die weet hebben van andere functies en loopbaanmogelijkheden. Dingen die andere jonge ambtenaren nog niet weten. Dat netwerken kan via een beroepsvereniging, de alumni van je oude universiteit of een politieke partij. Een interessant voorbeeld is Eelco Brinkman, die op zijn 31e plaatsvervangend secretaris-generaal van Binnenlandse Zaken werd. Wat denk je: zou hij lid zijn geweest van het jonge-ambtenarennetwerk?

Klaartje Peters (39) is zelfstandig onderzoeker en publicist